

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor nr.17 sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : contestații.anaf@mfinante.ro

DECIZIA nr. 109/ X.2011

privind soluționarea contestației depusă de

CN .X. .X. SA- .X. .X.,

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.906365/04.03.2011

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului .X. – Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr.X/22.02.2011, înregistrată cu nr.906365/04.03.2011 la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, cu privire la contestația formulată de **CN .X. .X. SA – .X. .X./X. .X.** împotriva Deciziei de impunere nr.F-DB-.X./29.12.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./29.12.2010.

CN .X. .X. SA – .X. .X. este persoană juridică română, înregistrată la Registrului Comerțului sub nr. J40/.X./1998 și cod unic de înregistrare RO X. Sediul social al CN .X. .X. SA – .X. .X. este situat în .X., Str.X X nr.X, Județul X și are ca obiect principal de activitate: “.X. și telecomunicații” - Cod CAEN 64, figurând la poziția nr.X din anexa nr.2 la O.P.A.N.A.F. nr.2370/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili.

CN .X. .X. SA – .X. .X./X. .X. a contestat Decizia de impunere nr.F-DB-.X./29.12.2010 privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a

Finanțelor Publice a Județului .X. – Activitatea de inspecție fiscală privind suma totală de **X lei** reprezentând:

- **X lei** - impozit pe veniturile din salarii și asimilate salariilor stabilit suplimentar;
- **X lei** - majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării titlului de creanță contestat, respectiv **05.01.2011**, așa cum reiese din amprenta ștampilei de pe confirmarea de primire, aflată în copie la dosarul cauzei și data înregistrării contestației respectiv **07.02.2011**, așa cum reiese din amprenta ștampilei registraturii D.G.F.P. .X. aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constantând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art.207 și art. 209 alin.1 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este legal investită să analizeze contestația formulată de CN .X. .X. SA – .X. .X./X. .X..

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-DB-.X./29.12.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr..X./29.12.2010, CN .X. .X. SA–.X. .X./X. .X. invocă în susținerea cauzei următoarele argumente:

Contestatoarea susține că stabilirea debitului în sarcina angajatorului nu are temei legal întrucât:

- declarațiile salariaților X și X depuse la angajator, prin care au solicitat să beneficieze de deducere suplimentară pentru doi copii minori, respectiv soț și un copil minor au fost însoțite de toate documentele justificative prevăzute la punctul 102 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal care să ateste persoanele aflate în întreținere, documentele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală;
- organele fiscale au reconsiderat nivelul deducerilor personale, considerând că unitatea nu trebuia să calculeze deducerea suplimentară în anul 2008 pentru cei doi copii(deveniți majori) în cazul salariatei X, respectiv pentru soț în cazul salariatei XX, fără a

susține aceasta măsură cu o bază legală și fără să verifice la D.G.F.P. dacă persoanele respective figurează cu venituri în cursul anului 2008;

- conform prevederilor art.56 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv punctul 103 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, dacă la un contribuabil intervine o schimbare care are influență asupra nivelului reprezentând deducerea personală acordată și aceasta duce la diminuarea deducerii personale, contribuabilul este obligat să înștiințeze plătitorul de venituri din salarii în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea astfel încât angajatorul să reconsidere nivelul deducerii începând cu luna următoare celei în care s-a produs evenimentul;
- în sensul celor de mai sus, angajatorul calculează deducerile suplimentare pentru persoanele aflate în întreținerea salariatului din momentul în care acesta depune declarația însoțită de toate documentele justificative până în momentul în care tot acesta (salariatul) înștiințează unitatea despre evenimentele intervenite în situația persoanelor aflate la deducere care conduc la diminuarea deducerii;
- salariatele XX nu au depus în cursul anului 2008 nicio declarație din care să rezulte că în situația persoanelor aflate în întreținere ar fi intervenit modificări care să conducă la diminuarea deducerii personale, astfel că nu a existat baza legală pentru ca angajatorul să nu mai acorde deducerea personală și în cursul anului 2008;
- din declarațiile pe propria răspundere a salariatelor mai sus amintite rezultă că în anul 2008 nu au intervenit modificări în situația persoanelor aflate în întreținere care să conducă la diminuarea deducerii personale.

Având în vedere cele enunțate mai sus, contestatoarea solicită anularea Deciziei de impunere nr.F-DB-.X./29.12.2010 privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

II. Prin Decizia de impunere nr.F-DB-.X./29.12.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr..X./29.12.2010, organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. .X. au stabilit obligații fiscale suplimentare datorate bugetului de stat de către CN .X. .X. S.A. – .X.

.X./X. .X., în sumă totală de X lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii și majorările de întârziere aferente.

Pentru salariați X organele de inspecție fiscală au stabilit că în mod eronat s-a calculat deducere pentru doi copii care nu sunt minori (X X și X) pentru care nu au existat dovada de studiu sau adeverința de venit care să îndeplinească condițiile prevăzute la art.56 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru persoanele aflate în întreținere.

Organele de inspecție fiscală nu au acceptat deducerea personală acordată salariații X pentru cei doi copii (X și X), ca documente justificative au fost prezentate doar certificatele de naștere ale acestora, documente din care reiese faptul că X a devenit majoră începând cu data de 29.12.2000, iar X a devenit majoră cu data de 16.11.2002, în conformitate cu prevederile pct.99 lit.b, pct.101 și a pct.102 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

În conformitate cu dispozițiile pct.104 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, referitor la art.56 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerii personale se face ulterior apariției evenimentului care modifică, în sensul majorării, nivelul acesteia, angajatorul/plătitorul de venituri din salarii va acorda deducerea personală reconsiderată o dată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care contribuabilul a depus toate documentele justificative. Mai mult decât atât, organele de inspecție fiscală au stabilit că X figurează în baza de date a D.G.F.P. .X. cu venit brut în anul 2008 în sumă de X lei beneficiind și de deducerea personală.

De asemenea, organele de inspecție fiscală nu au acceptat deducerea personală acordată salariații X pentru soț, deoarece ca document justificativ a fost prezentată declarația pe propria răspundere data în 01.03.2004 de către X – soțul d-nei X prin care acesta precizează că nu beneficiază de ajutor de somaj sau ajutor social. Deoarece declarația pe propria răspundere data în 01.03.2004 de către X – soțul d-nei X nu a cuprins informațiile prevăzute la pct.101 din Normele metodologice de aplicare a art.56 din Codul fiscal, aceasta nu reprezintă document justificativ în vederea acordării deducerii personale salariații X.

Obligația de a demonstra că sunt îndeplinite toate condițiile legale (prin prezentarea tuturor documentelor, precum și a oricăror alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal) pentru acordarea deducerii și pentru cele două persoane este a plătitorului de venit în conformitate cu prevederile art.10 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea impozitului pe veniturile din salarii pentru toate lunile anului luând în calcul deducerea personală corectă, stabilind astfel impozit pe veniturile din salarii suplimentar în sumă de X lei.

În conformitate cu prevederile art.120 lit.2 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit majorări de întârziere în sumă de X lei aferente impozitului pe veniturile din salarii suplimentar stabilit în sumă de X lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile invocate de organele de inspecție fiscală și de contestatoare, se rețin următoarele:

Referitor la suma de X lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii suplimentar și suma de X lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă societatea poate acorda salariaților deducerea personală la calculul impozitului pe venit, în condițiile în care aceștia nu au prezentat documentele justificative în conformitate cu legislația în vigoare.

În fapt, prin Decizia de impunere nr.F-DB-.X./29.12.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina X .X. .X. S.A. – .X. .X./X. .X. obligații fiscale suplimentare în sumă totală de X lei.

Prin contestația depusă și înregistrată sub nr.X/07.02.2011 la D.G.F.P. .X., CN .X. .X. S.A. – .X. .X./X. .X. invocă prevederile pct.102 și pct.103 din H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, fără să aducă în susținerea sa argumente de fond și fără să depună documente referitoare la constatările stabilite ca urmare a efectuării inspecției fiscale, deși contestă suma totală de X lei stabilită prin Decizia de impunere nr.F-DB-.X./29.12.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

În drept, potrivit prevederilor art.56 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

Deducere personală

“ (1) Persoanele fizice prevăzute la [art. 40](#) alin. (1) lit. a) și alin. (2) au dreptul la deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală, acordată pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcția de bază”, coroborate cu prevederile pct.89, pct.101 și pct.102 din H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, care precizează:

“89. *Obligația stabilirii persoanelor aflate în întreținerea contribuabilului în funcție de care se atribuie deducerea personală este în sarcina plătitorului de venit din salarii, la funcția de bază.*”

“ 101. Declarația pe propria răspundere a persoanei aflate în întreținere, cu excepția copilului minor, trebuie să cuprindă următoarele informații:

- datele de identificare a persoanei aflate în întreținere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

- datele de identificare a contribuabilului care beneficiază de deducerea personală corespunzătoare, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

- acordul persoanei întreținute ca întreținătorul să o preia în întreținere;

- nivelul și natura venitului persoanei aflate în întreținere, inclusiv mențiunea privind suprafețele de teren agricol și silvic deținute, precum și declarația afirmativă sau negativă cu privire la desfășurarea de activități de: cultivare a terenurilor cu flori, legume și zarzavat în sere, în solarii amenajate și în sistem irigat; cultivare a arbuștilor și plantelor decorative, ciupercilor; exploatare a pepinierelor viticole și pomicole;

- angajarea persoanei întreținute de a comunica persoanei care contribuie la întreținerea sa orice modificări în situația venitului realizat.

Declarațiile pe propria răspundere depuse în vederea acordării de deduceri personale nu sunt formulare tipizate.”

“102. Contribuabilul va prezenta plătitorului de venituri din salarii documentele justificative care să ateste persoanele aflate în întreținere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele de naștere ale copiilor, adeverința de venit a persoanei întreținute sau declarația pe propria răspundere și altele. Documentele vor fi prezentate în original și în copie, plătitorul de venituri din salarii păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul.”

De asemenea, sunt aplicabile și prevederile pct.99 lit.b) din același act normativ care stipulează:

“99. Dacă venitul unei persoane aflate în întreținere depășește 2.500.000 lei lunar, ea nu este considerată întreținută.

În funcție de venitul lunar al persoanei întreținute, plătitorul veniturilor din salarii va proceda după cum urmează:(....)

b) în situația în care contribuabilul solicită acordarea deducerii personale pentru persoana aflată în întreținere ca urmare a situării veniturilor din salarii sub 2.500.000 lei lunar, plătitorul de venituri din salarii va începe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana în întreținere o dată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care contribuabilul a depus documentele justificative.”

Prevederile pct.104 din H.G. nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, precizează:

“104. În situația în care depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerii personale se face ulterior apariției evenimentului care modifică, în sensul majorării, nivelul acesteia, angajatorul/plătitorul de venituri din salarii va acorda deducerea personală reconsiderată o dată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care contribuabilul a depus toate documentele justificative.”

Față de cele de mai sus, se reține că societatea avea obligația stabilirii persoanelor aflate în întreținerea salariaților, întrucât societatea este plătitorul de venit și pentru a putea acorda deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală, acordată pentru fiecare lună a perioadei impozabile, salariații trebuiau să prezinte plătitorului de venituri din salarii documentele justificative care să ateste persoanele aflate în întreținere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele de naștere ale copiilor, adeverința de venit a persoanei întreținute sau declarația pe propria răspundere și altele. Documentele respective vor fi prezentate în original și în copie, plătitorul de venituri din salarii păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul.

Argumentul contestatoarei referitor la faptul că „dacă la un contribuabil intervine o schimbare care are influență asupra nivelului reprezentând deducerea personală acordată și această schimbare duce la diminuarea deducerii personale, contribuabilul este obligat să înștiințeze plătitorul de venituri din salarii în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea, astfel încât angajatorul/plătitorul să reconsidere nivelul deducerii începând cu luna următoare celei în care s-a produs evenimentul”, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei, deoarece obligația stabilirii persoanelor aflate în întreținerea contribuabilului în funcție de care se atribuie deducerea personală este în sarcina plătitorului de venit din salarii.

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce argumente de fond în susținerea contestației care să fie justificate cu documente și pe text de lege, prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală, se reține că documentele depuse în susținerea cauzei nu sunt relevante atâta timp cât ele sunt emise și depuse în anul 2011, pentru o perioadă anterioară controlului, informațiile privind suprafețele de teren agricol și silvic deținute trebuiau menționate în declarațiile pe propria răspundere a persoanelor întreținute, aceste documente trebuiau să existe la dosarul personal al salariaților la data când persoanele respective au beneficiat de deducerile personale majorate, respectiv în anul 2008.

Având în vedere aceste aspecte, organele de inspecție fiscală în mod legal au recalculat impozitul pe veniturile din salarii, ca urmare a corectării deducerii personale pentru doi angajați, motiv pentru care în temeiul art. 216 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.12.1. lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată potrivit căruia contestația poate fi respinsă ca: *“neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*, contestația pentru suma de **X lei reprezentând impozit pe veniturile din salarii și majorările de întârziere aferente**, formulată de CN .X. .X. S.A. – .X. .X./X. .X., va fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele reținute, precum și în baza prevederilor legale invocate în conținutul deciziei și în temeiul art. 216 alin.1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.12.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se :

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată și nemotivată a contestației formulată de **CN .X. .X. S.A. – .X. .X./X. .X.** împotriva Deciziei de impunere nr.F-DB-.X./29.12.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de

inspecția fiscală emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului .X. pentru suma totală de **X lei** reprezentând:

- **X lei** - impozit pe veniturile din salarii stabilit suplimentar;
- **X lei** - majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii stabilit suplimentar.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau Tribunalul X, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,
X

X